

JUSTITISMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Dato: 27. marts 2012
Kontor: Civilkontoret
Sagsbeh: Inge Birgitte Møberg
Sagsnr.: 2011-5002-0006
Dok.: 358527

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

OVER

forslag til lov om ændring af våbenloven og lov om krigsmateriel m.v. (Civile, bevæbnede vagter på danske lastskibe m.v.)

1. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag blev den 9. februar 2012 sendt i høring hos:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Datatilsynet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, 3F, Advokatrådet, Amnesty International, Bilfærgernes Rederiforening, CO10, CO-Søfart, Danmarks Rederiforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Dansk Erhverv, Dansk Fængselsforbund, Det Kriminalpræventive Råd, Dansk Industri, Fag og Arbejde, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), HK Landsklubben Danmarks Domstole, HK Landsklubben Kriminalforsorgen, HORESTA, Institut for Menneskerettigheder, Kriminalforsorgsforeningen, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Maskinmestrenes Forening, Offentligt Ansattes Organisationer, Rederiforeningen af 2010, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Sammenslutningen af Mindre Erhvervsfartøjer, SikkerhedsBranchen, Søfartens Arbejdsmiljøråd, Søfartens Ledere og Sømændenes Forbund.

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Justitsministeriet har modtaget svar fra:

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigspolitiet, Datatilsynet, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet, Advokatrådet, CO Søfart, Danmarks Rederiforening, Det Kriminalpræventive Råd, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Maskinmestrenes Forening, Rederiforeningen af 2010, Retspolitisk Forening, SikkerhedsBranchen og Søfartens Ledere.

Endvidere har Erhvervsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) afgivet høringssvar vedrørende lovudkastet.

Nedenfor er gengivet de væsentligste punkter i de modtagne høringssvar. Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført med *kursiv*.

2. Høringssvarene

Østre Landsret, Vestre Landsret, Sø- og Handelsretten, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Dommerfuldmægtigforeningen, CO Søfart, Danmarks Rederiforening, Det Kriminalpræventive Råd, Foreningen af Fængselsinspektører og Vicefængselsinspektører, Maskinmestrenes Forening, Rederiforeningen af 2010 og Søfartens Ledere har ingen bemærkninger til lovforslaget.

Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF) støtter som udgangspunkt lovforslaget og finder det positivt, at justitsministeren har et ønske om bedre sikring af såvel ansatte som last i forbindelse med sejlads i farvande, hvor der er risiko for pirateri.

Politiforbundet finder, at det er særdeles betænkeligt at åbne op for muligheden for at bevæbne andre grupper end militæret og politiet, og det er forbundets klare opfattelse, at bevæbnet magtanvendelse skal være en myndighedsopgave her i landet, eller hvor dansk ret og suverænitet i øvrigt skal opretholdes.

2.1. Anvendelsesområde

Advokatrådet mener, at risikoområdet bør afgrænses ved angivelse af koordinater for det geografiske område, hvor pirateri forekommer. Angivelsen

af området vil løbende skulle tilpasses af eksempelvis Justitsministeriet eller Udenrigsministeriet.

Som anført under pkt. 5.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger vil det efter Justitsministeriets opfattelse ikke være hensigtsmæssigt at afgrænse et geografisk søterritorium, hvor en generel våbentilladelse til civile, bevæbnede vagter skal være gældende. En sådan afgrænsning vil således hurtigt kunne vise sig utilstrækkelig, fordi piraterne begynder at operere i andre områder, som ligger uden for det afgrænsede område.

2.2. Ansøgningsproceduren

SikkerhedsBranchen anfører i forhold til indholdet af en ansøgning om generel våbentilladelse, at den ISPS-ansvarlige også bør meddele sin accept af ansøgningen på lige fod med den ISM-ansvarlige. Dette begrundes bl.a. med, at installeringen af sikrings skabe om bord på skibene er en ISPS-ansvarligs opgave.

Den ISM-ansvarlige er ejeren af skibet eller en hvilken som helst anden organisation eller person, der har overtaget ansvaret for driften af skibet fra ejeren, og som i forbindelse med denne ansvarsovertagelse har erklæret sig indforstået med at overtage alle pligter og ansvarsområder, som følger med ISM koden (International Safety Management Code).

ISPS-ansvarlig har påtaget sig ansvaret for, at ISPS-koden (International Ship and Port Facility Security Code) overholdes. ISPS-koden er den internationale kode for sikring af bl.a. skibe i terrorsammenhæng.

Justitsministeriet kan efter at have drøftet det anførte med Søfartsstyrelsen, der bl.a. er ansvarlig for reglerne om sikkerhed til søs, oplyse, at det ikke er nødvendigt at kræve accept fra den ISPS-ansvarlige. Dette skyldes, at det påhviler rederen og den ISM-ansvarlige at sikre, at bl.a. reglerne i lov om sikkerhed til søs og regler udstedt i medfør af loven vedrørende skibet og dets drift overholdes, jf. lovens § 9. Denne forpligtelse påhviler rederen og den ISM-ansvarlige selv om andre organisationer, virksomheder eller personer måtte opfylde visse af opgaverne eller pligterne på rederens eller den ISM-ansvarliges vegne. Justitsministeriet kan derfor ikke støtte forslaget.

2.3. Våben- og ammunitionstyper

SikkerhedsBranchen finder, at der er behov for at tillade finskytterifler med en kaliber på 12,7 mm, idet disse skydevåben har en væsentlig længere rækkevidde (900-1.000 m) end normale riflers rækkevidde (300-400 m), hvilket kan være nødvendigt i forbindelse med affyring af varselsskud på lang afstand. SikkerhedsBranchen foreslår, at bekendtgørelsesudkastets § 4, stk. 1, nr. 2, ændres i overensstemmelse hermed.

Danmarks Rederiforening, Rederiforeningen af 2010, Søfartens Ledere, Maskinmestrenes Forening og CO Søfart mener, at det med fordel kan overvejes at tillade præcisionsvåben med en kaliber på 12,7 mm. Baggrunden herfor er, at sådanne våben giver et meget mere synligt opsprøjt, hvis der skydes i vandet ved et piratskib, og at varselsskud bedre kan høres og opfattes som et skud af angribere. Det synlige opsprøjt, lyd og den afstand, hvorved et angribende fartøj effektivt vil kunne kontaktes på, vil kunne medvirke til at deeskalere en situation langt tidligere, og således minimere risikoen for person- og materielskade for begge parter. Det vil skulle præciseres nærmere, hvilket typer af præcisionsvåben der skal være tilladt, således at bl.a. tungt maskingevær ikke tillades.

På baggrund af drøftelser med Rigspolitiet finder Justitsministeriet ikke anledning til på nuværende tidspunkt at undtage præcisionsvåben med en kaliber på 12,7 mm fra forbuddet. Almindelige rifler har ifølge Rigspolitiet en væsentlig længere rækkevidde end 300-400 m, hvorfor Justitsministeriet vurderer, at formålet med anvendelse af civile, bevæbnede vagter kan opfyldes ved brug af denne våbentype.

SikkerhedsBranchen finder endvidere, at det skal præciseres i bemærkningerne, at lyssporsammunition ikke er brandammunition, hvorfor denne type ammunition ikke er forbudt efter bekendtgørelsesudkastets § 4, stk. 2, nr. 2.

Danmarks Rederiforening, Rederiforeningen af 2010, Søfartens Ledere, Maskinmestrenes Forening og CO Søfart mener, at det med fordel kan overvejes at præcisere i bekendtgørelsesudkastets § 4, stk. 2, nr. 2, at lyssporsammunition ikke er omfattet af de forbudte ammunitionstyper. Baggrunden herfor er, at lyssporammunition giver en stor synlighed af afgivne skud, og hermed en mulighed for effektivt og på sikker afstand at vise et angribende skib, at lastskibet har civile, bevæbnede vagter ombord.

Da lyssporsammunition ikke er brandammunition, har Justitsministeriet i lovforslagets almindelige bemærkninger under pkt. 5.2.3 præciseret, at lyssporsammunition ikke er omfattet af de forbudte ammunitionstyper i bekendtgørelsesudkastets § 4, stk. 2, nr. 2.

2.4. Opbevaring af våben og ammunition

SikkerhedsBranchen foreslår, at det alene stilles som krav, at et sikrings-skab er forsvarligt fastgjort frem for at være forsvarligt fastboltet, jf. bekendtgørelsesudkastets § 5, stk. 2.

Danmarks Rederiforening, Rederiforeningen af 2010, Søfartens Ledere, Maskinmestrenes Forening og CO Søfart mener, at det med fordel kan overvejes at gøre det muligt at fastgøre sikrings-skabe på anden vis end ved at fastbolte det, f.eks. ved fastsvejsning eller sikring med kæde. Baggrunden herfor er, at det ikke altid vil være praktisk at fastbolte et skab til en stålstruktur. Det foreslås, at bestemmelsen i bekendtgørelsesudkastets § 5, stk. 2, ændres, så sikrings-skabe med en vægt under 1.000 kg skal være forsvarligt fastboltet eller på anden måde fastgjort til dørk, skot eller lignende.

Justitsministeriet har efter drøftelse med Rigspolitiet og Søfartsstyrelsen ændret pkt. 5.2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bekendtgørelsesudkastets § 5, stk. 2, så det fremgår, at sikrings-skabe med en vægt under 1.000 kg skal være forsvarligt fastgjort til dørk, skot eller lignende.

2.5. Våbenbog

Datatilsynet forudsætter, at førelse af våbenbog i elektronisk form, herunder indtastning af oplysninger i et elektronisk system eller dokument, hvortil rederiet også har adgang, vil ske under iagttagelse af reglerne om behandlingssikkerhed i persondatalovens kapitel 11.

Det er med lovforslaget forudsat, at behandlingen af personoplysninger efter gennemførelsen af forslaget sker i overensstemmelse med reglerne i persondataloven og tilhørende bekendtgørelser.

2.6. Vagternes egnethed

Rigspolitiet bemærker, at det fremgår af lovforslaget, at alene forhold, som den pågældende vagt er dømt for, kan gøre vedkommende uegnet som vagt.

Rigspolitiet foreslår, at det samme bør gøre sig gældende, hvis der er tale om udenretlige sanktioner. Det bør derfor fremgå af lovforslaget og bekendtgørelsesudkastet, at det ikke må fremgå af straffeattesten, at den pågældende er *straffet* for en overtrædelse, som gør vedkommende uegnet til at besidde og anvende våben.

Rigspolitiet foreslår, at det præciseres, at forhold, som alene har karakter af mindre alvorlig vold af slagsmåls lignende karakter, og som alene har haft ringe strafværdighed, ikke *nødvendigvis* skal føre til, at rederiet eller vagtvirksomheden alene af den grund når frem til, at den pågældende potentielle vagt er uegnet. Det bør ifølge Rigspolitiet bero på en konkret vurdering i den enkelte situation, om den straffede person på baggrund af volden er egnet som bevæbnet vagt.

Justitsministeriet har tilrettet pkt. 5.2.6 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget og bekendtgørelsesudkastets § 7, nr. 3, i overensstemmelse med Rigspolitiets forslag.

Advokatrådet mener, at det er betænkeligt, at der på et så alvorligt område som våbenregulering sker delegation af bemyndigelse til private virksomheder i en bekendtgørelse. Advokatrådet finder ikke, at lovforslagets bemærkninger i sin nuværende form argumenterer tilstrækkeligt for, hvorfor en sådan delegation skønnes hensigtsmæssig.

Foreningen af Offentlige Anklagere finder det betænkeligt, at rederierne skal foretage vandelsvurderinger af vagtfirmaer og disses ansatte.

Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF) og Politiforbundet bemærker, at det forekommer yderst retssikkerhedsmæssigt betænkeligt, at retten til at godkende – og dermed kompetencen til at påse, at vagterne lever op til lovens formelle krav – er placeret hos rederierne, som ofte under stort tidspres og hensyn til kommercielle interesser selv skal anvende de pågældende vagter. Det bliver ifølge FTF endnu mere betænkeligt, hvis rederierne ligefrem vælger at udnytte lovforslagets delegationskompetence til at lade vagtvirksomhederne forestå godkendelsen. FTF foreslår på den baggrund, at det fortsat bør være en myndighedsopgave at godkende vagter med henblik på at sikre en passende uafhængighed og upartiskhed i prøvelsen af vagternes egnethed. Allokering af tilstrækkelige myndighedsressourcer vil f.eks. kunne ske gennem gebyrfinansiering.

Det fremgår af pkt. 1 og 5.1 i bemærkningerne til lovforslaget, at baggrunden for lovforslaget er, at den gældende tilladelsesordning i våbenloven har vist sig at være meget vanskelig at forene med det behov, som rederierne af hensyn til navnlig besætningens sikkerhed ofte har for meget hurtigt at få udstedt eller ændret en konkret våbentilladelse til at bruge civile, bevæbnede vagter.

En konkret tilladelse efter den gældende ordning indebærer, at rederiet kan benytte navngivne civile vagter, der medbringer specifikke våben, om bord på et bestemt skib, som skal sejle af en nærmere angivet sejlroute. Justitsministeriets udstedelse af en sådan tilladelse kræver desuden i almindelighed høring af flere såvel danske som udenlandske myndigheder.

Hverken indholdet af eller proceduren for denne ordning harmonerer imidlertid med rederiernes behov for f.eks. hurtigt at få ændret en allerede udstedt tilladelse, fordi en vagt skal skiftes ud, eller der er brug for at medtage yderligere vagter. Den gældende ordning tager endvidere f.eks. heller ikke højde for rederiernes behov for med helt ned til en dags varsel at få udstedt en tilladelse, fordi rederiet vil byde på en fragttordre, som nødvendigvis gør sejlads gennem et område, hvor der er risiko for pirateri.

Justitsministeriet skal endvidere bemærke, at tilførsel af flere myndighedsressourcer ikke i sig selv vil være tilstrækkelig til at imødekomme rederiernes behov for hurtig sagsbehandling. Hertil kommer, at rederierne er forpligtet til i hvert enkelt tilfælde at sikre, at der foretages en konkret vurdering af en potentiel vagts egnethed, og at det er strafbart at overtræde bestemmelsen herom i bekendtgørelsesudkastets § 7, jf. § 11, stk. 1. Endelig har Justitsministeriet noteret sig, at de søfarendes organisationer ikke har haft indvendinger imod den foreslåede ordning.

Retspolitisk Forening finder det påkrævet, at kravene til de pågældende vagters våbenfærdigheder, kendskab til reglerne om nødret og nødværge og vandelskrav overbevisende dokumenteres. Det må således være et krav, at våbenfærdighed er erhvervet gennem militær eller politimæssig uddannelse. Det bør ligeledes stilles som betingelse, at regelkendskabet er dokumenteret ved et kursusbevis. Kurset skal også sikre, at vagternes holdninger til beskyttelsesopgaverne er i overensstemmelse med den retsopfattelse, der danner baggrund for bestemmelserne om nødret og nødværge. Foreningen finder derfor, at bemyndigelsesbestemmelsen i lovudkastets § 4 c, stk. 2, for så vidt angår vagternes egnethed bør indeholde en tilkendegivelse om, at bekendtgørelsen skal indeholde bestemmelser om vagternes uddannelse.

I denne sammenhæng kan henvises til de principper, der er lagt til grund i lov om vagtvirksomhed samt den tilhørende bekendtgørelse om vagtvirksomhed.

Retspolitisk Forening mener, at anvendelsen af civile, bevæbnede vagter nøje og udtrykkeligt bør afgrænses af straffelovens bestemmelser om nødret og nødværge, og at denne afgrænsning bør fremgå tydeligere af lovforslaget.

SikkerhedsBranchen mener, at det for så vidt angår kravet om relevant våbenerfaring bør tydeliggøres i bemærkningerne, at der skal være tale om aktiv militær- eller polititjeneste.

Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF) og Politiforbundet finder det problematisk, at der ikke stilles noget formelt uddannelseskraft til en bevæbnet vagt om bord på et dansk lastskib, der alene skal dokumentere relevant våbenerfaring, når retten til at drive vagtvirksomhed og agere som vagt i Danmark (f.eks. som dørmænd) i øvrigt kræver at både vagtvirksomheden og vagten lever op til vagtvirksomhedsloven og tilhørende vagtvirksomhedsbekendtgørelse, hvorefter der stilles formelle uddannelseskraft til vagterne. FTF bemærker i den forbindelse, at to års dokumenteret militærbaggrund ikke er direkte analogt med våbenerfaring. FTF foreslår på den baggrund, at lovforslaget ændres, så der stilles krav om autorisation af vagtvirksomhed og vagter i medfør af vagtvirksomhedsloven.

Med hensyn til Retspolitisk Forenings forslag om, at vagterne skal have kendskab til reglerne om nødret og nødværge, har Justitsministeriet ændret pkt. 5.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger og bekendtgørelsesudkastets § 7, nr. 5, således at det nu er et krav, at det sikres, at vagten har fornøden kendskab til de danske regler om nødværge og nødret. Kravet vil f.eks. kunne opfyldes ved, at rederiet udleverer relevant informationsmateriale om reglerne for nødværge og nødret til vagterne (f.eks. rules of engagement) eller underviser vagterne heri, eller sikrer, at vagtvirksomhederne kan dokumentere, at de varetager denne opgave. Der henvises i øvrigt til pkt. 5.2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

På baggrund af SikkerhedsBranchens forslag og bemærkninger fra FTF, Politiforbundet og Retspolitisk Forening har Justitsministeriet endvidere ændret formuleringen i lovforslaget almindelige bemærkninger pkt. 5.2.6,

så det tydeliggøres, at der skal være tale om mindst to års aktiv tjeneste i forsvaret eller politiet.

For så vidt angår forslaget fra FTF og Politiforbundet om, at vagtvirksomhedsloven skal finde anvendelse på godkendelse af vagtvirksomheder og vagter i forbindelse med bevæbnet vagtvirksomhed om bord på danske lastskibe, skal Justitsministeriet bemærke, at vagtvirksomhedsloven er territorialt begrænset til alene at finde anvendelse i Danmark, og at loven således ikke gælder på danskflagede skibe, som sejler uden for dansk territorialfarvand.

Hertil kommer, at vagtvirksomhedslovens regler ikke er møntet på og heller ikke umiddelbart egnet til at regulere brug af civile bevæbnede vagter om bord på skibe, som sejler i områder, hvor der er risiko for pirateri.

Rigspolitiet mener, at det bør overvejes, om det i lovforslaget skal præciseres, at der med *vagtvirksomhed* ikke menes en autoriseret vagtvirksomhed efter vagtvirksomhedsloven.

I overensstemmelse med forslaget fra Rigspolitiet har Justitsministeriet præciseret i lovforslagets bemærkninger pkt. 5.2.6, at der med vagter og vagtvirksomhed ikke forstås autoriserede vagter og autoriseret vagtvirksomhed i overensstemmelse med vagtvirksomhedsloven (lov nr. 227 af 3. marts 2010 om vagtvirksomhed, som ændret ved lov nr. 718 af 25. juni 2010) og vagtvirksomhedsbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 1564 af 20. december 2007 om vagtvirksomhed). Baggrunden herfor er som nævnt ovenfor, at vagtvirksomhedsloven er territorialt begrænset til alene at finde anvendelse i Danmark og således ikke gælder på danskflagede skibe, som sejler uden for dansk territorialfarvand.

Retspolitisk Forening bemærker for så vidt angår spørgsmålet om straffeattester, at enhver voldsdom bør være diskvalificerende, medmindre der er tale om bagatelagte lovovertrædelser. Tilsvarende gælder for overtrædelser af våbenloven, medmindre der tale om forhold, som kan sidestilles med eksemplet i bemærkningerne, hvor den dømte f.eks. har en glemt kniv fra fisketuren i bilen og taget den med til bageren næste morgen.

Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF) og Politiforbundet bemærker, at det er yderst bemærkelsesværdigt, at det ikke stilles som krav, at vagten kan forevise en ren straffeattest, og at det f.eks. ikke vil

hindre godkendelse af en potentiel vagt, at den pågældende er dømt for overtrædelse af våbenloven eller personfarlig kriminalitet.

Som anført i 5.2.6 i bemærkningerne til lovforslaget vil spørgsmålet om, hvorvidt eventuelle forhold på straffeattesten gør en potentiel civil vagt uegnet til opgaven, bero på en konkret vurdering, som det fremover bliver overladt til rederiet eller vagtvirksomheden at foretage.

Hvis en person er straffet for mord, brandstiftelse, voldtægt, seksuelt misbrug, organiseret kriminalitet, bestikkelse, korrupsion, tortur, kidnapning, narkotikahandel eller menneskehandel, bør hverken et rederi eller en vagtvirksomhed imidlertid nå frem til, at den pågældende er egnet til at agere bevæbnet vagt.

Er den pågældende straffet for have overtrådt våbenloven eller for vold, bør karakteren af og omstændighederne i den enkelte sag efter Justitsministeriets opfattelse være afgørende. F.eks. bør en våbenlovsovertrædelse, hvor vedkommende har båret en pistol (med eller uden ammunition) på et offentligt sted som altovervejende hovedregel føre til, at den pågældende ikke anses for egnet til at agere bevæbnet vagt. Omvendt bør en våbenlovsovertrædelse, hvor den pågældende f.eks. har en glemt kniv fra fisketuren i bilen og taget den med til bageren næste morgen, efter Justitsministeriets opfattelse ikke i sig selv føre til, at rederiet eller vagtvirksomheden anser den pågældende for uegnet som bevæbnet vagt.

Forhold, som alene har karakter af mindre alvorlig vold af slagsmåls lignende karakter (f.eks. værtshusvold), og som alene har haft ringe strafværdighed, f.eks. i form af en bøde, bør efter Justitsministeriets opfattelse heller ikke nødvendigvis føre til, at rederiet eller vagtvirksomheden alene af denne grund når frem til, at den pågældende potentielle vagt er uegnet til at kunne fungere som bevæbnet vagt om bord på rederiets skibe.

Det er Justitsministeriets vurdering, at visse nærmere opregnede forhold til enhver tid bør gøre en person uegnet til at agere bevæbnet vagt. På samme tid er det imidlertid også Justitsministeriets opfattelse, at visse forhold har så ringe strafværdighed, at det ikke bør medføre, at en person ikke kan blive godkendt, jf. ovenstående eksempler. Det bør bero på en konkret vurdering i den enkelte situation, om den straffede person på baggrund af eventuelle forhold mv. er egnet som bevæbnet vagt. De hidtil foretagne vandelsvurderinger af potentielle civile, bevæbnede vagter er blevet foretaget på

baggrund af en konkret vurdering og i overensstemmelse med dette udgangspunkt.

2.7. Afrapportering ved angreb

Datatilsynet forudsætter, at afrapportering ved angreb mv. efter bekendtgørelsesudkastets § 8, herunder videregivelse af eventuelle lyd- og billedoptagelser, vil ske i overensstemmelse med persondatalovens regler, herunder behandlingsreglerne i kapitel 4.

Datatilsynet gør desuden opmærksom på de særlige regler om tv-overvågning i persondatalovens kapitel 6 a. I det omfang, der i forbindelse med afrapportering ved angreb mv. efter bekendtgørelsesudkastets § 8 skal ske videregivelse af billed- og lydoptagelser, der optages i kriminalitetsforebyggende øjemed, som nævnt i persondatalovens § 26 a, stk. 1, til Justitsministeriet, forudsætter det således en lovhjemmel.

Det er under pkt. 5.2.7 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget præciseret, at dokumentation i form af lyd- og billedoptagelse efter bestemmelsens stk. 4 alene vil blive videregivet til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.

2.8. Hjæmmel til kontrol af våbenbøger

Datatilsynet går ud fra, at behandlingen heraf sker i overensstemmelse med persondatalovens regler, herunder iagttagelse af reglerne om registreredes rettigheder, i det omfang kontrollen af våbenbøger fører til behandling af personoplysninger hos politiet eller andre.

Som anført ovenfor er det med lovforslaget generelt forudsat, at reglerne i persondataloven og tilhørende bekendtgørelser vil skulle overholdes.

2.9. Øvrige bemærkninger

Advokatrådet foreslår, at det undersøges, om lovforslaget giver anledning til folkeretlige overvejelser, herunder de spørgsmål, som måtte blive rejst som følge af lovgivning, der skal gælde uden for dansk territorium. Dette gælder især problemet med at håndhæve reglerne på en fremmed stats territorium.

Det fremgår af våbenlovens § 7 a, stk. 1, at justitsministeren efter forhandling med udenrigsministeren kan fastsætte bestemmelser om forbud mod transport af våben, ammunition mv. mellem andre lande end Danmark, når der er tale om nærmere bestemte modtagerlande. Justitsministeren har med hjemmel i bl.a. denne bestemmelse udstedt våbentransportbekendtgørelsen (bekendtgørelse nr. 862 af 20. juli 2011 om transport af våben mv. mellem andre lande end Danmark), der forbyder transport af våben mv. til en række nærmere bestemte lande, der typisk vil være underlagt en FN-, OSCE- eller EU-embargo.

Efter våbenlovens § 7 a, stk. 2, er det endvidere forbudt at erhverve, sælge, levere, transportere eller på anden måde overføre våben, ammunition m.v. fra ét land til et andet, hvis der ikke fra de kompetente myndigheder i afsender- og modtagerlandet og eventuelle transitlande foreligger de efter lovgivningen i vedkommende lande nødvendige tilladelser til henholdsvis udførsel, indførsel og transit, eller hvis våbnene ikke er mærket i overensstemmelse med lovgivningen i vedkommende lande. Forbuddet mod at erhverve, sælge, levere, transportere eller på anden måde overføre umærkede våben m.v. omfatter ikke midlertidig indførsel, herunder transit.

Den gældende våbenlov indeholder således allerede bestemmelser, som gælder uden for det danske territorium, og det er Justitsministeriets opfattelse, at det foreliggende lovforslag ikke giver anledning til særlige folkeretlige overvejelser.

Foreningen af Offentlige Anklagere finder, at det er vigtigt, at tilladelser til bevæbnede vagter på danske lastskibe fortsat gives af Justitsministeriet, idet en ensartet behandling af disse ansøgninger er overordentlig nødvendig.

Justitsministeriet er enig i, at det er nødvendigt med en ensartet behandling af ansøgninger om generel våbentilladelse til brug af civile, bevæbnede vagter. Det er i den forbindelse præciseret i pkt. 5.1 i de almindelige bemærkninger til lovforslaget, at kompetencen til at meddele generel våbentilladelse efter § 4 c, stk. 1, indtil videre placeres centralt i Justitsministeriet i overensstemmelse med den hidtil gældende praksis. Det er imidlertid hensigten at henlægge opgaven til Rigspolitiet.

SikkerhedsBranchen anfører, at der i bekendtgørelsen om civile, bevæbnede vagter bør være en henvisning til industriens retningslinjer for sejlads med bevæbnede vagter, som er nærmere beskrevet i pkt. 4.3 i de almindeli-

ge bemærkninger til lovforslaget. Forslaget begrundes med, at retningslinjerne sammenfatter de vigtigste sikkerheds- og kvalitetskrav til rederier og vagtvirksomheder.

Der er mange forskellige tiltag på området for civile, bevæbnede vagter navnlig internationalt, herunder i IMO (FN's Søfartsorganisation), men også nationalt. Danmarks Rederiforening har således taget initiativ til at udarbejde retningslinjer for sejlads med civile, bevæbnede vagter, og Justitsministeriet har noteret sig, at repræsentanter for alle parter – ikke kun rederne men også de søfarendes organisationer og sikkerhedsbranchen – har været involveret i dette arbejde.

Justitsministeriet finder dog ikke anledning til at henvise til retningslinjerne i bekendtgørelsen om civile, bevæbnede vagter. Dette skyldes navnlig det forhold, at retningslinjerne dækker et bredere område end det, som er omfattet af lovforslaget, og at fremtidige ændringer i eller ophævelse af retningslinjerne vil kunne nødvendiggøre en ændring af bekendtgørelsen.

Erhvervsstyrelsens Center for Kvalitet i ErhvervsRegulering (CKR) har anført, at lovforslaget vil have positive administrative konsekvenser for de berørte rederier.

3. Lovforslaget

Lovforslaget adskiller sig på følgende punkter fra det forslag, der har været sendt i høring:

- 1) Det er præciseret i lovforslagets pkt. 5.1, at kompetencen til at meddele generel våbentilladelse efter § 4 c, stk. 1, indtil videre placeres centralt i Justitsministeriet i overensstemmelse med den hidtil gældende praksis. Det er imidlertid hensigten at henlægge opgaven til Rigspolitiet.
- 2) I lovforslagets pkt. 5.2.3 er det præciseret, at lyssporsammunition ikke er brandammunition, hvorfor lyssporsammunition ikke er omfattet af de forbudte ammunitionstyper i bekendtgørelsesudkastets § 4, stk. 2, nr. 2.
- 3) Det er i lovforslagets pkt. 5.2.4 og i bekendtgørelsesudkastets § 5, stk. 2, præciseret, at opbevaring af ammunition og dele til skydevåben skal ske i sikringsskab.

- 4) Det er i lovforslagets pkt. 5.2.6 og i bekendtgørelsesudkastets § 7, nr. 5, tilføjet, at det skal sikres, at vagten har fornøden kendskab til reglerne om nødværge og nødret. Det er endvidere præciseret i pkt. 5.2.6, at kravet om våbenerfaring f.eks. vil kunne godtgøres ved, at vagten dokumenterer mindst to års aktiv tjeneste i forsvaret eller politiet.
- 5) Lovforslagets pkt. 5.2.7 er præciseret, så det fremgår, at dokumentation i form af lyd- og billedoptagelse alene vil blive videregivet til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed.
- 6) Lovforslaget indeholder en ændring af reglerne i våbenloven og krigsmaterielloven, der implementerer Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/43/EF af 6. maj 2009 om forenkling af vilkår og betingelser for overførsel af forsvarsrelaterede produkter inden for Fællesskabet (herefter forsvarsdirektivet), således at bestemmelserne tillige finder anvendelse på udførsler til EØS-lande.

Herudover svarer det fremsatte lovforslag med enkelte redaktionelle ændringer og præciseringer til det lovforslag, der blev sendt i høring.